

മുരിത്ത് കനിയുര് സാഹിത്യസംഘം
ത്രിക്കവൻം നമ്പ് 4.

അമൃതരശ്മി

(പ്രഭാമകല.)

ക്രിസ്ത.

Printed at the Sri Narayana Press, Tellicherry
and published by K. K. Narayana Kurup, Tellicherry.

வினாவீடுகள்

வெள்ளுக்காலம் மாறு வரிகளைக்—

இதே சில அதிலும் ஜியாக்ஷல் கொங்காரிட நிறை அதிகாரி, கோரிட கட்டுகளைகளிய அடுபதிளின்ற சுராய் என்றிடை ஸாரித்து ஸத்துவாய்ந்தினால் சுவாயிகளைதிட்டாலே. திவங்கின்றைக்கூட தவாபா என்றிட விகாரதையினியான் இரு காரணம். அந்தத் திருப்பிலிக் கிழு ஸோந்தமங்களியிலே புதூங்வாயிட காளிக்கு ‘நிறுஷிவநகும்’ என முழுமதின்ற அஸ்ஸுக்காப்பு அல்லிபூங்வாய்ந்தினாபேக்கிழு. கொளத் தீர்மான் வகைப்படி காராய்ளான்காய்வாப்புக்கையே ஜுகாக் கீக்கிழு அத மாறு அவதாரிக்காய்ந்துடி அத ரூபம், உடனை திரிசு யகாமமைன் முபதி அயக்கக்கிழு. செஜிட்டுள்ளக்கிலும் அதிக்கிப்பினி காள் இத அத்துவாரிதங்கள் ஸஂவ.வித்துதங்கியது. அத புதூகு திரி ஜுகிட்டான் காலதாமஸபாரமைன் விசாரித்து எண்ணிடை துஞ்சி ஸ்ரீராய வங்விகரங்களை நியைகிழு இத காலங்கரு புதூகு “அத்தாட்டி” பளவுமக்குவயாகி மாரி புஸிலிக்கிரிகேங்கிவானிரி கூ. இனியெத்த அவ்வாங்கரு ராமம், “நிறுஷிவநகும்” தன்னாயிரிக்கூடுவது. அத காஷ்டிக்குமாயி ஸஂவ.வித்து இத மாரத நெட மாறு வாய்க்கால் ஸகங் கூமிப்பாற அவேக்க.

வெங், கல்லூரி, ரசூலி, மஹிலை இத முறைகளைக்கிலே ஸத்து சுயவுப்புக்கிழு மிகவேபாத இனியு வொய்யுண்டை நிட்டிக்காலை நிலை. இத துநியவங்க காலங்கரு புதூகுக்குமாயிடு பெரிதியவங்களிலே வரிசும் வரிசும் வொகிலைவு வொகிலைவு தேவைவைமான் ஏன் அவரேயு ஜுவாயி 2-ஏந்துகளையு பு ஸாயக்காலை அயிகாரபூட்டுத்தி யேங்கள்கா கெஶிக்கூட்டுமரது பு சுவாஶ்வாய்ந்தினாயி வதான அவசர வரிசும் ஸதய வெந்துகளைமைன் அத மாறு வரிக்காரேயு புதூ கு அவியித்துக்கூடிடும்.

நுவந்தகலை 18.

കുമത്ര് കനാറയും സാഹിത്യസംഖ്യയം
തുടർവച്ച നഞ്ച് 4.

അറ്റതരശി

(പണ്ഡിതൻ)

പ്രഖ്യാതാ: —

കുമത്ര് കനാറയും കാര്ത്തിക്ഷ്മാക്ഷരഭ്രംബം.

പ്രസാധകൻ: —

കെ. കെ. നാരായണക്ഷരഭ്രംബം

1941 ജൂൺമാസം

വില 0/- 4/-

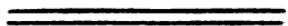
കോട്ട് 500

അനീംഗാദാശം പ്രസ്ത്വി; തലവുമുറി.

സംഖ്യാഭംബക, മുദ്രപതിയാൽ പുസ്തകം വ്യാജമുറിതമാക്കാം.

വിഷയങ്ങൾ

1. ഭിമവിതയായ ലൈൻ (രണ്ടാംപതിലും)
2. കിരാതാലിസ്റ്റി ,,,
3. പതിതപാവനനായ ഭഗവാൻ ,,,

ഒന്നാം പതിപ്പിന്റെ അവതരിക

മഹാഭാരതപ്രാക്തമായ ‘നല്ലാചാപ്യാം’ അനേകം സാമ്പൂതകവികളുടെ മനോധനമ്മതിന് വിഷയി ദിവിച്ച ഒരു പാവനകമശാം. കലിനാശനക്ഷുമായ മുഴു കമ കേരളകവികളേയും സവിശേഷം ആകഷിച്ചിട്ടി ടുണ്ട്. കിളിപ്പാട്, മുളി, ആട്ടക്കമ, ചന്ദ്ര, നാടകം മുത്താം ആപദജില്ലാതി പ്രസ്തുത കമാപരമായ പ്രഖ്യ ന്യാഡം മലബാറിൽപ്പെട്ടിരുന്ന ധാരാളമായി ഉണ്ടായിക്കു ശിജതിഡിജന്. എങ്കിലും, മുഴു കമമെയ പ്രകാരാനു രേണു കമനംചെയ്യുന്നതു ഭൂക്കഥാണെന്ന വിചാരിപ്പാം തന്മില്ല. പ്രത്യുതപ്രതിഭാഗാലികൂദായ കവികൾക്കു മനോ ജ്ഞാനമായ ഏതു വരീളവിനേംഛും ആത്മരീതിയിൽ വർണ്ണിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളത് സഹദ്വയസമമതമായ ഒരു വാസ്തവമാണ് മുഴു തത്പരതിന് ഒരു തന്മുദ്ദേശ്യാനുഭവമായ പോലെയാണ് പ്രസിദ്ധകവിയായ ആരീഫൻ കട്ടമത്ത് കുന്നിയും, കണ്ണതിള്ളിക്കുംപുവൻകളുടെ “ഭിന്നതയായ പേരെന്നീ” എന്ന മുഴു വണ്ണകാവ്യത്തിന്റെ ആവിഭാവം.

കണ്ണതിള്ളിക്കുംപുവൻകളുടെ അസാധാരണമായ കവിക്കൂമാക്കണ്ണലും കേരളീയക്ക് മുതിരാമുഖ്യതന്നു സൂചിപ്പിത്തമായിത്തീറ്റിട്ടുണ്ട്. ഭാഷാഭിമാനികളുടെ നിഘ്നപ്രാജ്ഞമായ അദ്ദിനാദാവത്തെ എന്നെന്നും അർഹിക്കുന്ന

കയതു കവിയാണ് കരുപ്പുവർക്കൾ. കേരളകവിലോക അനിൽ സൗഗ്രഹിതനാമാവായ ഈ കവിയുടെ സാമൂത്ര പരിസ്ഥിതിക്കും മുഴുവൻ മുഴുവൻ പരിസ്ഥിതിക്കും ഇതിലെയിക്കും പ്രസംഗി ക്ഷേമക്കന്ന അവലുജ്ഞഭാജന തോന്തനില്ല. എന്നാൽ പ്രകൃതനുമന്തിൽ സ്ഥൂലമാണി പ്രകാരിക്കുന്ന ചില ചാരതാതിശയങ്ങളേൽക്കില്ലോ യമാമതി ഉപപാദിക്കേ ണ്ടുനാലാം ഈ അവസര തീർ എനിക്കുണ്ടാണ് കയറി തോൻ ആ ഭാഗത്തേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. ഈ ലഭ്യക്കവല്ലം നൃചരിതപരമായ ഒരു തുതിയാണെന്ന് സുവിപ്പിച്ചു വല്ലോ. എന്നാൽ നൃചരിതത്തിന്റെ സമഗ്രം ഒരു ബുംബം ഇതിൽ സംഭവിക്കാൻ കവി ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. ആ കമ്മയുടെ പ്രധാനമായ ഒരു അവയവത്തെ മാത്രമേ കവി ദിനിക്കുണ്ടോള്ളു. എകിലും കവിയുടെ പ്രതിലോപിച്ചു ആ അവയവത്തെ ഉജ്ജപ്പമാക്കുന്നതോടുകൂടി അതി നേരം പ്രഥ കമ്മയുടെ ഭരണവിലും അംഗങ്ങളിലും വ്യാപി ക്കുകയും, തന്മൂലം നാം അതിനെ അദ്ധ്യാപകമായ ഒരു ആപത്തിയും കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. ചേരിരാജ്യാനിയിൽ എത്തിയതിനാശഭേദം ഒരുംവാസം തന്നേരു ഭാരതമായ അന്ത്യാഹിതത്തെ ചാത്രർ ഭാവിക്കുന്ന ലെഖനയേയാണ് നാം ഈ കാല്പനിക്കിൽ കാണുന്നത്. നൊമ്പതായി, ചു യാതി, തന്നേരു എഡയത്തിൽ നൃവിഷയകമായ അന്ന രാധം അങ്കരിച്ചുമുതൽ സ്വന്നവരം കഴിയുന്നതുവരെ യും ആത്മവരിതു പ്രധാനസംഭവങ്ങളും ചാരോ

നായി അനുസ്മരിക്കുന്നു. തദനന്തരം അലേഗേഷൻ ആയ അവത്രജിവിതത്തെയും, പിന്നീട് സിംഗായ ആപത്തു കളേയും യമാങ്കമം കാത്ത് ടെക്കം മാതാപിതാക്കന്നു രേയും, പുതുമാരേയും, സദ്വാപരിയായി തന്റെ പ്രാണ പ്രിയനേയും കാണാതെ അനുറദ്ധരത്തിൽ സൈരസ്യി യായി വസിക്കാൻ ഇടവന തന്റെ ദേശഭാഗ്യത്തിനേക്ക് തേയും ആലോച്ചിച്ചു നോമാലസ്യപ്പെട്ട വീഴുകയും അല്ല സമയം കഴിഞ്ഞു ബോധംവന്നപ്പോൾ തന്റെ അരികെ ഭീമദിതനായ സുഖവഖ്യാതനാനെ കണകയും ചെയ്യുന്ന ഇതാണ് ഈ കാവുത്തിലെ പ്രതിപാദ്യവസ്ഥവിന്റെ. സാരാംശം.

‘നല്ലാപാദ്യാന്’ത്തിൽ ഭദ്രയന്തി ഇപ്പകാരം വിവ പിച്ചതായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത കാവുത്തിലെ ഇതിരുത്തത്തിന്റെ ബീജം കവി കല്പിതമാണെന്ന് വരുന്നു. മുലകമയിലെ സന്ദർഭങ്ങളെ യമാം ദേശപ്പെട്ടത്തുന്ന സദ്യാധരത്തെ സംസ്തുതമഹാ കവികൾ ധാരാളമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. രസത്തെ സമജ്ജസമായും, സപാഡാവികമായും പോഷിപ്പിക്കാൻ പഞ്ചാഷ്ടമാക്കേണ്ടതൊള്ളം ഈ വ്യതിയാനം സ്വീകാര യോഗ്യമാണെന്നാണ് ചീല ചിരന്തനാലകാരിക്കൂട്ടുകളുടെ അഭിപ്രായം. ‘വഞ്ഞാകൾ ഇവിത് കാരണായ കൗകൾ ഈ അഭിപ്രായത്തെ സമർപ്പിക്കുമെന്ന്’. കൗകൾ ഈ വ്യതിയാനത്തിന് പ്രകാശവുകൂത്തയെന്നാണ് നാമ കരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഏതായാലും, കമാവസ്തുസംബ

സ്ഥമായി കവി സപീകരിച്ച ഇതുസ്പാതന്ത്ര്യം സമീചീനമാണെന്നാജിളിൽ സംശയമില്ല. ഇപ്രാകരം തന്നെ രേഖ ചില സദിങ്ങളിൽ കവി ആശാന്വാക്യം ഭേദ പ്രക്രതീക്രിം. ഇതുകൊണ്ടല്ലോ കമാവസ്തുവിന് ഒരു പ്രകാരത്തിൽ നൃത്യം സിഡിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ശേഷമുള്ള ചരിത്രാംശങ്ങളിലെല്ലാം കവി ഒരുതന കമായെത്തന്നെയാണ് അനുസരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് മരാടപ്രകാരത്തിൽ കമാവസ്തു ഇതിഹാസോപജീവിയാണെന്നും വന്നു. ഇപ്രകാരം ഉദ്ദേശ്യത്തുക്കൂടാണ കമാവസ്തുവാണ് ഇതു കാവ്യത്തിന്റെ ശോഭാത്തിരുത്തിന് കാരണമുന്നോട്ടു പുറത്തായ പ്രധാനമുണ്ടാക്കുന്നതിൽ കാരണം.

ഈ ഭദ്രന്തിയുടെ വിലംബത്തിലുള്ള ഏവിന്റു തന്ത പരിശോധിക്കാം. നൂറ് കാട്ടിൽ വിട്ടു പോകുമ്പെട്ട ചേദിരാജുത്തിൽ എത്രനുന്നതുവരെ ഭദ്രന്തി അനുഭവിച്ച കൂദാപ്പാട്ടകളുടെ പരിമാണം ഉംഹാരീതമാണ്. അവളുടെ ചരിത്രത്തിലെ എത്രയും ദക്ഷീയമായ ഒരു ഘട്ടമാണ് ഇതു കാലം. എന്നാൽ ഇതു കാലത്തിൽ അവർക്ക് അവളുടെ നിംഗ്രേജേക്കറിച്ച് ആലോചിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയോ അവസരമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എത്രകൊണ്ടുനാൽ, അപ്പോൾ അവളുടെ മനസ്സ് ഭിന്നമായും തന്ത്രിക്കാൻ താജാന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചുപോലെ എത്രയും പറത്തുമായ രഹസ്യമായി ചെട്ടിരിക്കുന്നാണ്. രാജഗുഹത്തിലെത്തിരുപ്പോൾ പ്രാണന്നരകവിയം സഹായം

ഡാക്ടി; തന്നിമിത്തം ഒന്നുണ്ടാണ് അല്ലെങ്കിൽ സ്വാസ്ഥ്യം ലഭിച്ചു. അപ്പോഴാണ് അവളുടെ അധികാരിയായിരുന്നതിനുശേഷം ദയാനക്ക് അപേക്ഷയുണ്ടായാൽ അവർക്ക് നോക്കുകയുണ്ടായിരുന്നതിൽ ദയ തുണ്ടും സൗഖ്യത്തും ഉണ്ടായതു്. പിന്നു രോദനം സ്കീ സഹജമായ ഒരു ചാപലുണ്ടാണ്. പരിപക്ഷപരമല്ലെങ്കിലും സിലിച്ചു നായികമാരിൽപ്പോലും, സ്കീത്രപരമാജകമായ ഈ വികാരനുകടനം ഉചിതമാണെങ്കിൽ പ്രതിസൂചര മാറിട്ടേ പരിപാസിക്കുകയുള്ളൂ:— നേരേ മറിച്ചു പജ്ജുലമായും കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും ഒരു സ്കീ ഈ ചാപലുണ്ടായിരുന്നതിനു വശംവരുത്താകാതിരുന്നാൽ ആത്ര പ്രതിവിതലവും വില കുണ്ടാവും ആയ രൈഗമ്പയായി പരിഞ്ഞിക്കും. സൈര സ്കീയായി രാജ്യാനിയിൽ ഹാക്കിനവള്ളം താനം തമി ലഭ്യമായ അനുസ്രവിക്കുന്ന ബന്ധുതപം ആ രാജമാതാവു് ആല്പ മായിതനൊ അറിഞ്ഞിരുന്നവകിൽ, രാജമാതാവിന്റെ യംഗരം വാസല്യമസ്തിഷ്ഠമായ സഹതാപത്രായും ദമയ തീരുടെ ഭാവം കരെ ശിമിലിഭവിക്കുമായിരുന്നു:— പക്ഷേ സംശയിവശായ അതിനും മുടവനില്ല. അതുകൊണ്ടു് രാജ്യാനിയിൽ മുഖമായ ഒരു സ്വാല്പത്തു് ഒരുപിംഗം ഒരു കുർത്തായും ചാരിയിരുന്നു് കൈതലുതാൻ ക്രോലവും താങ്കി തന്റെ പ്രാണനോട് തന്നൊ ആവലാതികരു പരിഞ്ഞുകൊണ്ടു് നിറ്റേശ്വരമായി വിലപിക്കുന്ന ദമയന്തി യുടെ ശത്രു ബാഹ്യപ്രതിരേഖയും അവളുടെ ഏദയത്തിൽ നിന്നു ബഹിസ്ത്രമിക്കുന്ന ചിന്താപരമ്പരകളേയും ഈ കാ

വുഞ്ചപത്തിൽ ചിത്രണം ചെയ്യുന്ന് സർവ്വമാ സമചിത്രവും നിസർദ്ദേശമധുരവമായിരിക്കുന്നു.

ഈ കാവ്യത്തിലെ അംഗീകായരസം കേവലക്കരണമല്ല; സുംഖാരംതിന്റെ രഹിതരവിഭാഗമായ പ്രവാസവിപ്രലംഘം കൂടി കരണ്ടുതന്നെതു പ്രോഫഷിപ്പിച്ചുംകൊണ്ട് ഇതിൽ സ്ഥാതിക്കാക്കിതന്നു ഉണ്ട്. ഈ ഉദയരസ അഴിക്കുന്ന സാങ്കുളം നിമിത്തം ഇതിലെ പ്രധാനരസം കുരിഞ്ഞിട്ടും പരിശോമിച്ചിരിക്കുന്നു. “യുനോരു തരസ്സിൽ ഗതവതിലോകാന്തരം പുനർല്ലേഖിക്കാനും തു ഒക്കെസ്സും കരണവിപ്രലംഘം” എന്ന നിംബുചനം പ്രത്യേകത്തിൽ അനുകൂലമാണ്.

“കാണഡയവേണിയരം ചോന്നവാക്കകൾ” എന്ന തുടങ്ങുന്ന തിരുവാതിരപ്പുട്ടിലഭിഷ്ഠ സംഗീതരസം കുരിഞ്ഞാക്കുന്നുണ്ട് അതു പാടിക്കേട്ടിട്ടും അന്ന വെരുപ്പിക്കുന്നരല്ലോ സമക്കിക്കും. അതുകൊണ്ട് സ്വന്തമാരംഭിച്ചതിൽ കവി സ്പീക്കർച്ച മുതൽവും ഭട്ടം അനധികാരിക്കുന്നവും പറയാം.

“പണിയിൽ കവയിൽ കവയിൽ” എന്ന അഭിയുക്തരവച്ചന്തെ ഈ ലാഭകാവ്യത്തിലെ വാരോ വാക്കുവും അനുപദം സാത്മമാക്കുന്നുണ്ട്; അതുനേതാളും സഹായാളും മാനാണ് ഈതിലെ കവിതാസാരസ്പൃഷ്ടമന്നു നിശ്ചയിച്ചും ഉംഖരണ്ടുതിന്നായി ചില ഭാഗങ്ങളേയെങ്കിലും ഇവിടെ ഉപന്യസിച്ചുകൊണ്ടുടെ.

മെന്തി നൂലൻറെ ഒരു പ്രത്യേകം സ്ഥാപിച്ചുകാണിവിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ; ആ പ്രത്യേകം തമനേ കരിച്ചുള്ള സൗഖ്യത്വങ്ങൾക്കിൽ അവളുടെ ഒന്നും ദ്രുതിക്കണ്ണം വ്യാപുത്തായിപ്പോകുണ്ട്; ഇതര മനസ്ത്വം അപേക്ഷിച്ചും നൂലൻറെ സൗഖ്യത്വത്തിനും മഹാനിയിക്കുന്ന ലഭിച്ച ഇതു ആദരായിക്കുത്തിവും ഞവിതും സ്ഥാപിക്കുന്നല്ലോ.

തന്ത്രിങ്ങമേനിത്തുകവർഗ്ഗങ്ങളിൽ
പണിയിൽ നിന്താമെന്നാത്തല്ലോ
ചൊന്തരിവഴു താലിമാലകൾ
എന്തടിക്കണ്ണാൻ ചാത്തിവന്നു.

ഇപ്പുകാരം തുടങ്കുന്ന ആ സൗഖ്യത്വവർഗ്ഗം ആ പാദച്ചംവുംതന്ത്രചമൽക്കാരങ്ങിത്താണ്. നൂലംഗലാവ സ്രൂവം മഹാനിയുടെ വിനയവും ഈ ഭാഗത്തിന്തുന്ന ക്ലീവല്ലം പ്രകാശിക്കുണ്ട്.

കാന്താനാജാഹ ഹാരാപ്രതികാലമാം
ധ്രാനി കർണ്ണരാത്രിഘോഷമാം
സോദരനായ പൂജ്യരംപോലും
നീതികാണാതെ തസ്മൃതനായ
കളിച്ചിരുതെന്നകാളിയാൽ വിത്ത-
മുള്ളി തൊക്കുകയും ഒരുക്കലുംകി.

ഈവിടെ കാണപ്പെടുന്ന അപ്രതിനിശ്ചരം ഞവിതു യും തുടമാപിത്തമായ കാവ്യലിംഗത്തിന്റെയും, അപര തിരുന്നെയും, രാമാനീഡക്കവും എപ്പോംകുടി ഈ അലങ്കാര

അക്കാദിക അനുഭൂതികൾക്കു അനുസരം അവരുടെ സഹായം സഹായിക്കാൻ പറ്റിയാണ്. സർപ്പസ്പീഷിസ് അഭ്യരിച്ച് ദിവതിനാരക രാജുക്കുളാക്കിൽ ചുഞ്ഞരന്നപ്പോലും അപരാധിക്കാൻ ക്രാന്താത്ത ദമഞ്ചി ഉറങ്ങിവോടം കാട്ടിക്കും പരിത്രജിച്ചപ്പോൾ പ്രാണിക്കുകൾ ദാശവേഗം മെക്കില്ലോ കാണുമോ? തൊന്ത്രവും ചെയ്തു അപരാധത്തെ അവരിൽ തുകയുണ്ടെന്ന അനുഭാവിക്കുന്നതു നോക്കുക.

നാമസ്വർഖിയാം രാക്ഷസിക്കപ്പോരം
ഭൂമിശാമനനാ തോല്പിച്ചുഞ്ഞാ
അശ്വിനഗ്രാഡായോചവയ്ക്കുമാതുമ-
ലുഭ്രജിപ്പിബ്യുമാക്കിപ്പോരം.

കാട്ടിക്കുവയ്ക്കു തനിക്കു സൗഖ്യം എല്ലാ അനിസ്തിജ്ഞ തൃട്ടേയം ഏകനിഭാനം ആ നിത്യശാശ്വന്നുള്ള ദോധം വന്നപ്പോരം, ദൈഹി ചെയ്ത മുഖ അതുകൊച്ചാലും തനിക്കുലെ ചെന്തക്കാരം എത്തു അഭ്യവാചനാടുത്തായിരിക്കുന്നു!

വാരിത്രുലപ്പം സംഭവിക്കുന്നതുവെങ്കു ആ വേടാന പ്രോഥം ദമയനി പരിഷ്ഠാപി നോക്കുന്നില്ല.

പാശനോചവേടൻ കാശവൻര
കോശമാഹതായേന്ത്രഃ മാ

അവരുടെ വാചലാത്ത മുള്ളുകാരത്തിലും ഒരും അവരും സാധ്യക്കിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. ഏന്ന സാത്രം അവരും ബുദ്ധിപൂർണ്ണം അവരും ശപിച്ചിട്ടില്ലെന്നോക്ക!

വെള്ളിവനയോചവലന്നുള്ള ഒക്കേവോരം
വെള്ളിവായോക്കണ്ണൻ വേടാനശ്വാൻ

വാശേകാണ്ടാകട്ട ഠന്റുകൊണ്ടാകട്ട അവർ ആ വെടാന ശൈക്ഷാത്തെ തന്നെ അവൻ ഭസ്മായിപ്പോ ഞന്ന പറയുന്ന കവി ഒരു തിരുവാട വിശ്വാതിശയി കായ ചാരിത്രപ്രഭാവത്തെ അഭിഭ്യുജിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല, പ്രാഥാരക്ഷണംചെയ്യു തുവവും മനിചുമ്പും നിരുഹിച്ച വെന്നുള്ള അപ്രാധാ ബാധിക്കാത്തവിധി അവരെ കുംഖം ചെയ്യു.

“ആഭിഭ്യുഷിത്തുള്ളാവദേവ മഹത്കമ്മലോകപ്രസി ഉള്ളവിതം വാ താവദേശോപനിബന്ധനിഃം” എന്നുള്ള “കാവുപ്രദീപ്”കാമസിലുന്നതു ഇം ഘട്ടന്തിൽ കവി ശാതിലംഗിച്ചിരിക്കുന്നവുന്നു വിചാരിക്കാൻ തരമില്ല. എത്രാക്കാണ്ടനാൽ, നോമതാഡി മഹാ പതിപ്രതയായ ദേഹനിനിയ ഒരു ദിവ്യ നാശിരാതിരുന്നു പരിഗണിക്കാം. ശണ്ഡാമത്, ദൂലകമയിലെ ശാപദാനാസങ്ക്രാന്ത കവി ഒന്നുണ്ടോനു പ്രതിപാദിക്കുന്നും ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. എതാ യാലും ഇം പ്രകരണന്തരിലും കവിയുടെ മനോധർമ്മം സൗഖ്യ മനീകരിക്കാക്കിവണ്ണം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബുദ്ധവത്തുതാൻ യോഗി കാണും
ബുദ്ധവസ്തുവേ ദൈത്യിംബർ
ബാധ്യപ്രാഥന ദപ്പം നോക്കി
താൻപ്രത്യക്ഷഭാഭാസപദിപ്പു.

ഗാധിബന്ധം ആതുമജാളിയിൽവെച്ചു ആദ്യമാണു നും ആ ആന്തുമധ്യമംജാളേ ധ്യാവിധി അനംഗിച്ചാൽ കൈവല്ലും സുവഭ്യമാണുന്നുള്ള താപം ഇപ്പുകാരം ദമയ

അനീയിടെ ഇവത്തിൽനിന്ന് കേരളക്കോവാർ, അതിനു ആഷി ഇവത്തിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടുന്ന അജാധാസന്തതിൽനിന്ന് മും ബല്ലും സിഞ്ചിക്കേണണണ്.

തന്ത്രാവികയും മൂല്യപ്രകാരമിന്തിയേഷ്വായ ഒക്തി, മോ കോക്കരമായ വിനക്കം, ശമ്പളമുള്ള പ്രോഫൈ ഓഫിസം കൂടാണതു ചിത്രവിശുദ്ധി മുത്രാഭി മുണ്ണങ്ങൾ ഒരു സംത്രീ കീനായികയായ ദേഹത്തിക്കാരിണമാകുവിയും ഈ കൂടാവുത്തിലെ വാരോ ഭാഗത്തിൽനിന്നും പ്രതിഫലിക്കേണണണ്.

മുക്തതിചേശവമായ മുതിരുങ്കം, അഖവണ്ണിയഥായ രസപെശജ്ജല്ലും, രസപ്പേശാരകമായ മുതം, പ്രഖ്യാപി രസപ്ലാവപ്രകാരന്തതില്ലെങ്കിൽ തന്മരച്ചപം, മുംഗ്ലപ്രയാ നവ്യം അലങ്കാരങ്ങാവുരുവുമായ മനുശ്വരങ്ങൾ, അന്ത്യംഗഭ്രിത മായ ചില നൃഡാശിതങ്ങൾ, വിശ്വരവജാളിാശ ചില വേദാന്തമംഹസ്തങ്ങൾ, കമദ്യടക മംഗളകരമായ പഞ്ചവ സാനം മുത്രാഭി മുണ്ണങ്ങളാൽ സർപ്പാംഗസൗഖ്യമായ ഈ ഉംഘടകാംഗം മലഭാളാശയിലുണ്ടാക്കിട്ടുള്ള വിലാഖ കാവു ഞബ്ലിൽ ഒരുന്നതന്മാനത്തെ അധികിക്കേണ്ണണോണു് എ നീറ വിനിത്തഭായ അഭിപ്രായം. സാക്ഷാൽ മുക്കുംബിക യുടെ കടാക്കിത്താൽ അന്നത്രമുണ്ടായ മും കവിച്ചുംഗ വണ്ണേറ താഴുമായ ഈ തുതിതല്ലജത്തെ തോൻ സഹായ സമക്ഷംനിഭിരാനന്ദത്തോടകുടിജാവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തളിപ്പുറയു്, }
23—11—'29.]

പി. കണ്ണതിരാമകുരുപ്പു്
(ബി. എ. എൽ. ടി.)

କେ ବିତ୍ତାୟ ଚେଣେମୀ

“କେବଳଯେବନୀଯାଏ ଚେଗା ଯାକେକିଲୁ
କୋଣାଟିକେହି ଫ୍ରେଣିଯେବାନ୍”
ଏଣ ଛାଇଁ.

କାଳଫୋଷିମା, କରୁଣଫୋଷିମା,
କାମିନିଶବ୍ଦମିଶବ୍ଦାନ୍ତିନା.

ଅନ୍ୟାନ୍ୟମିଶ୍ରାଜ୍ୟାଧୀଷ୍ଟ ଗାନ୍ଧି
ଦେବତାରୁ ତନିକୁ ଚେନ୍ତାନିରୁ ପୁଣ୍ୟ
ପୁଣ୍ୟକାରୀ ତାଣୀଲେବକାକିନୀଯାଏ-
ଦୟକରୀ କେନ୍ଦ୍ରିଯାଇନ୍ତା ଯାଏଁ!
ଯୌନିଶ୍ଵରନୀଯେବନୀଯେହାନ୍ତିଂ ତନ୍ତ୍ର-
ପାଣିଯାଏ ବଞ୍ଚିପତମଂ ତାଙ୍କି,
ମାଯକରୀତରୀ ମାରିକେବାବଣିକ-
ମାରିଗୁଣିବୁନ୍ଦରାଜୀରିପୁ.
ଉତ୍ତିଲେଖଣେକତନ୍ତ୍ର ଲାକୁଣ୍ଡି
ତନ୍ତ୍ର ନାମିଚିନ୍ତିରୁତ୍ତିକହାଏ
କଣ୍ଠନୀର ନିଶ୍ଚକଳ୍ପିତନିନ୍ଦ୍ୟା!
ତିଳ୍ମାତୁକଣ ବିଷପୀ, ବିଷପୀ !!
ଚେନତ୍ତିରୁ ପୁଣିକଷଣ୍ଠନୀରହୃଦାନ୍
ଚେନ୍ତା ଯୋଗନ ବାଟି, ବାଟି !!

താർമ്മകളുമിപ്പേം തില രണ്ടു
തീരശ്ശേരയു മജ്ജിപ്പോദശാ!'
“ജീവനെന്നഷയം ജീവൻ നെന്നഷയൻ
പാവനെന്നഞ്ചോദയ”നാശു,
കാണിനില്ലാതെ മോഡിച്ചീട്ടിനീ—
പ്രാണങ്ങാടെനൊന്നാണാണിപ്പേവി;
ആര്യപാസമില്ലാതാവല്ലാതികൾ
ആവാപിക്കുന്ന ദേങ്കി, ദേങ്കി.

പ്രാണനാ യൈനനാത്രാണനംചെല്ലുന്ന്
വാൺനീട്ടു ജിഗൽപ്രാണദേവ!
നിന്ത്തലൻ നിത്യൻനീതാൻ പുഞ്ഞകന്ന
കമ്മസാക്ഷിയാം ദേവനേജു.
ദേവസന്നിഭൻ നെന്നഷയനെൻ്റെ
ജീവനായകൾ തന്നെദേവം.
പ്രാണനായൈനിൽ വാൺനീട്ടംനിന്നൊ
കാണിച്ചുരുന്നാണനാമനല്ലോ.

ജീവിതേനൈന ഭാവനാചെല്ലു
മെവികിനോബഹൻ സന്നിധിയിൽ;
അന്നനീയല്ലോ “മംസ” മുപിക്കാം
വന്ന ചൊന്നതും തങ്ങസദ്ധം.
അന്തരീക്ഷ മുൻപ്രാണവാതമേ!
ഒത്തായമേവയായും ദേഹിതോ നീ.
യാദേഃ നാമഞ്ചേൻറെ മത്തോസവത്തു,
വിതിയോതുഞ്ചേൻറെ വൻതേജസ്സും,

യശ്വരാജൻറെ യമ്മനിശ്ചയം
യന്നുമാരെമെല്ല സാമ്രാജ്യവും,
എൻ പരീക്ഷക്കാരെതുചോദ്യമെന്ത്-
മുഖിൽവെച്ചുപിന്തനെ ജീവനാട്ടൻ.
ആജുമല്ലെല്ലമംതമനിശ്ചയാൽ
ആരക്കേതെതില്ലോ ദോഹരിപ്പ് തൊന്ത്
പ്രാണമാക്കത! നിയമ്പുയ്ക്കുന്നി-
പ്രാണിപ്പേരുത്തിൽ നില്ക്കുംപോലെ;
അഞ്ചുവന്നുംഡായവേഷജീവിതം
വിശ്വാസായി നിന്നന്ത്യും,
ദോഷവീനമെന്തുചാരിത്രം സാക്ഷാത്-
വന്നുംഡായകന്നു നാളുണ്ടിൽ താൻ;
മുഖ്യമെന്തുപ്രമുഖത്രമാലക്കു
ഗ്രൂഖ്മാംസധനം നന്നകിന്നിന്.

ഇതുമാത്രമാണെന്ന് പരീക്ഷായെ-
നാഃതുക്കാത്തുപോയ് മുഖധാരം തൊന്ത്.
ഇത്തരമെന്നും ഭാവഭ്രാന്തിശ്ചം
ഭസ്തുംപാഠസ്തുകും താൻ;
ആജീവനാനും മനുപരീക്ഷക്കു-
താദരാൽ നാട്ടൻ നന്നക്കയാണോ?

ആഗമിച്ചുജീ ദോഗമെല്ലും തൊന്ത്
സ്ഥാഗതപും കരിയ്ക്കാണ്ടതും;
നായകോപ്പിഷ്ടമായിട്ടല്ലാതി-
യായിഷ്ടാലത്തിവണ്ണായിപ്പ്.

ഒവരക്ഷസനിതൻ ഡീരപേരുങ്ങു-
വീംഗ്രബ്രാഹ്മില്ലാതെ ഞാൻ
മാരണിയനിനം കേട്ടിട്ടില്ലെന്നുറ
മാരിതുവീണാനാദങ്ങളുായ്.

ഓഷധിശനാവാനിൽ പോലേവ
നെന്നഷയൻ “രംജാ”വായി നില്പും;
“ദോഷാന്തകാം നീക്കി ലോകത്തിൽ
ദേഹഭൂമികാനായ് ഭജാൽസുചേരലും;
ആജഞ്ചതാകാരിണി രാജത്തിത്തനാ ഞാൻ
പ്രാജ്ഞന്യാഖ്യതയായിവാണേൻ.

“അനന്ന”ത്തിൽപ്പോലും നെന്നഷയ “പാകം”
മനിൽ ഭർഖിഡാഭന്ധകേരിയ്ക്കും.

അനന്നന്നനാമമെന്നു, സന്നിധിനത്തി-
“ലനാചൃംഖിനി”താൻ മന്നിലാക്കിം.

വാനിപ്പോലുമെൻ നെന്നഷയമാന്ത്രം
ചവാനാരഥത്തിൽദാഹമു നീക്കിനിൽക്കും.

ആക്കയാൽ സാക്ഷാത്ത് “സപാദ”യുംതുണ്ട്-
യൈകാനാമാന്ത്രം “സപാദ”യായ് താൻ.
ഗംഭീരഭാവം നന്നായ്യാജ്ഞയാ-
ലംഭോന്നാമെന്നുകാന്തനായ്
സ്രാവ്യരത്നങ്ങളുംപുംഖും യക്കതം
ബാധ്യവാരിയിയല്ലോ നാമെൻ.
നല്ലോരക്കാലം താനെന്തു രണ്ടു

സല്ലോകാദിക്കായങ്ങളിൽ;

ഉഴ്ഘാലോത്സാഹം തള്ളിക്കേരുന്ന-
കല്ലോലമാലയായിത്തീർന്ന്.

ഭണ്യപാണിയും ഏവരസേനിതൻ-
ഭണ്യനിതിയിൽ വിസ്തൃതിക്കേ;

നിഭറം സാക്ഷാത്ത് ശാന്തിദേവിയായ്
നിഭാസിച്ചുതാൻ പാരിലുക്കിം.

ധാരാസംരംഭംകാണ്ഡങ്ങളിൽ
ഭോഗാസംതുഷ്ടിനാമൻന്നുകൈ;

ഭിന്നതവിട്ടാലീരുംക്കുണ്ട്

തന്നൊയായ് വാഞ്ഞൻ പിന്നിലുായ് താൻ.

തന്റതിരുമെനിത്തുകവണ്ണന്തിന്-
പണ്ണിയിൽനിത്താമെഞ്ഞാത്തല്ലോ;

പൊൻതരിവള്ളുതാലിമാലകൾ

എൻതടിക്ക താൻ മാത്തിവന്ന.

എന്നാളൻറ പൊന്നേനിക്കിഴക്ക് -

നമഞ്ഞമെൻമെയ് ക്കേകാനല്ലോ;

നിമ്മലഗസ്യക്കുമഹക്ക-

സമത്രന്നങ്ങൾ ശീലിച്ചു താൻ.

കൈഞ്ഞരക്കുമെൻ നാമൻവന്നുന്ന-

കൈശ്ലാരത്തിൽ കൈവെക്കുന്നോരി;

ഓസ്ത്രമേള്ളായ്യാൻതന്നേ താൻ ചുടി

പേശലുമായ ഒപ്പുമാല്ലും.

കണ്ണനേർമ്മവൻ പ്രാണവല്ലുന്നേ
അംജസാധവനാൻ ചാട്ടിയനില്ലോ;
ഉള്ളില്ലിത്തന്നനായു് കാണിവര-
നൈഞ്ഞ ക്രാന്തിയ ശീലിച്ചു തൊന്തു.

തരംബുലഷ്ടിഹച്ചപ്പണക്കാണ്ടി
താമുമായോര പ്രഥമിന്തംഗി;
കണ്ട കണ്ണഭരവച്ചവവിഴേൻ-
കണ്ണത്തിക്കായ തൊന്ത്രിച്ചിപ്പി.

ഒല്ല മെഴക്കിക്കുമോഡാഹാര-
പ്പലിന്തസദരലുംനിക്കുലം;
ഒല്ലമെടുക്കളിൽരായന്തരയാ-
വപ്പിയിൽനിനം കൊള്ളില്ല തൊൻ.

എൻപ്രിയൻതന്നെ പുങ്കവില്ലയ-
നക്കണ്ണാടി നോക്കിനോക്കി;
എൻപ്രതിബിംബവേ കണ്ടുക്കണ്ണത
സന്ധുണ്ണാനന്ദരാധായില്ലു തൊൻ.

എൻ കണ്ണവൻറെ വക്ഷാദേശമാം-
പെരാൻകുവാടത്തിൻ. ബന്ധനത്തായു്;
മുക്കമാക്കണക്കിം കിട്ടാത്തന്നെല്ലുഅപ്പും
രാൻക്കുംമെങ്ങു കരയുാണെന്നെന്നെന്നു.
പേലവമായചൂരംരോമാളി—
കൂപ്പലേ ശീതളമല്ലായ്യുംയാൽ.
നീലത്താമരമാലക്കളേൻറെ

ଜୀବତ ହାତିଅନ୍ତିଗେନ୍ ତୋଳ.

କୁଳଶର୍ମୀ ପଦମନାଭ କାଳେଣ୍ଡର
ଶୁଷେଷ ଚିରାମନାମ୍ବିଳିମେଠାଙ୍କ;
ପଢ଼ିମିତିଯଂ, ଧ୍ୟାନିଷ୍ଠ୍ୟଂ
ତତ୍ତ୍ଵକୋଣୀଯାର୍ଥ କଲ୍ପାର୍ଥ ତୋଳଂ.

ଦେଖିଲୁଗାମାନ୍ତିକାଳରେଷ୍ଟରାଲିଙ୍କ-
ବନ୍ଦିଜେଠିକିନ୍ତ ସାରମାଯି;
ଶୁଣିଲେମନାବିଶ୍ଵାର୍ଥାଲେଷ୍ଟିଙ୍କ
ବନ୍ଦିମଳ୍ଲପ୍ରାଣ! ନ ଯକ୍ଷିନୀ.

ଦିନାର୍ଥେପାଶ୍ୟାନ୍ତିକାମିକାମିଳିଙ୍କାଳି
ଯାମପାଣିରୁ ପୋଯେ କୋମଳିନ୍ଦ୍ରିୟ
ପିକାମ୍ଭିକାଯକୁ ତିରକ୍ଷାର-
କଣ୍ଠୀକର୍ତ୍ତପ୍ରତମାର୍ତ୍ତଂ.

କାଳତିଳିନୀଳକୁଳିତିଳାରାଜିରି
କାଳୁକା, ପିଲା କାରିକାନ୍ତିରୁ.

କାଣ୍ଡୁକାଳିରିକାଳିରିକାଳିରି
କାଣ୍ଡୁକାଳିକାଣ୍ଡୁକାଳିକାଳିକାଳି
ଯିରିଦୁଃ୍ଖିଯକାଳିକାଳିକାଳି
କାଣ୍ଡୁକାଳିକାଳିକାଳି.

କୁରିକୁଳିଲାନୀକୁଳିକୁଳିକୁଳି
ପୁରୀପୁରୀ ପିଲାଲିପୁରୀ.

କାନ୍ଦିନାଳାକ୍ଷେତ୍ରରୀପାଲିକାଲିନ୍ଦ୍ରି
ଯତୀନିକାଳିନୀନିକାଳିନୀନିକାଳି.

സോദരനായ പ്രജ്ഞരംഗപോലും
നീതികാണാതേ തസ്മരനായ്.
കളിക്കുത്തുതെന കൊള്ളിയാൽ വിത്ത-
മഴക്കുതൊക്കേയും കയ്യലാക്കി.
നൃാധരീനമാ മാഹാരാത്രിയിൽ
ഭീയേതുംകുടാതെനണാളിൽ;
അതു “സ്നേഹ”ത്താലുജപവിപ്പിച്ച-
അംഗുഖിച്ചാനസ്സതുഡിപം.
സത്യദിപത്തിനും ജപാലധാത്രാം;
മിത്രധാണ്ഡാം ധൂമംഖാതം
ഉമ്മം ചീത്തപ്പോകരിക്കിനം
ധമ്മനീ നികളുന്നപോലെ;
നൃാജുകാടിയിൽ പെട്ടപ്പോയ് തങ്ങൾം
രാജുങ്കിൽക്കിനം ഭേദരാധി;
കാന്താരഭേദകമാധാരമാക്കി
താന്തരാധ്യാത്മകാരാഡം,
മാനാരാധ്യാശ്രം പിന്നേപോകം തങ്ക-
കാന്താധ്യായശ്രൂതിന്ത്തു താൻ.
പ്രാജ്ഞമാട്ടിബ്ലൈൻ നാമസംഗത്തിൽ
രാജധാനിധ്യായ് കാന്താരവും.
ക്ഷുന്തുകാണ്ഡരം ക്ഷീണിച്ചുവരാം
ജന്തമിച്ചുകാണ്ഡഭ്ലൈവതോടായ്;

ഈരിച്ചണ്ടുള്ള തകാഞ്ഞാരത്തിൽ
 കകാറിന്നായ് നീഇന്തുവച്ചുനേരു
 എത്രെന്നുങ്ങോരുപക്ഷിവന്നാരു
 എത്രവിഹിതാശംങ്ങോ പോങ്ങിത്തേരു?
 വരുലംകാലൻ നെന്മജ്യവനനേ-
 പ്ലറിയന്നാരു കണ്ണിക്കിവാഇന്തു!
 ഉണ്ണമില്ലട്ടവസ്ത്രവും പോയി-
 കേണ്ണവാ! അമരന്നാകില്ലോ;
 വിശ്വപോതിപ്പാ ക്രാനത്രാഞ്ചലായു
 ത്രാഞ്ചപരവിയ വസ്ത്രിപോലേ.

മാനഷഗന്ധംവേദാല്ലമിപ്പാത്ത-
 കാനവാമധ്യകാരചുഇന്തു;
 മാനസാദ്ധ്യാസ മാനിക്ക തിന്മാൻ
 അനന്തംപിളിന്നുഇന്തു വസ്ത്രം.
 മുത്തിഷ്ണമാരയുരക്കാട്ടി-
 പദ്മരാത്രിയിലെൻകാനക്കുറി;
 താനിക്രൂഢമാരക്കുതിലപ്പോ
 വിശ്വരജ്ജി ഞാൻ നിർഭയമായു
 തായുസ്ത്രിയാം രാക്ഷസിയപ്പോൾ
 മുംഖാമെന്നു തൊല്പിച്ചുഇന്തു!
 അല്ലന്നഗായ് വഴുമാതുമ-
 സ്വല്പജീവയുമാക്കിപ്പോയാം.
 എങ്കിലോയ് നീയെന്നാമ! ഒപ്പുവേ!
 ഓതിയല്ലേക്കിപ്പുത്തി.

വിശ്രദിക്കുന്നു
വിശ്രദിച്ചുപോകുന്നു
എന്തൊക്കറം കാര്യം ഉണ്ടാക്കുന്നു
ബന്ധത്വം! നീ കൈവെടിഞ്ഞു.

ഗൃഹമാനാത്മാവാനും അങ്ങൾ
അംഗിയാടനമേകിവന്നു;
സൗഖ്യിച്ചെയ്തുവികരം മുഴുവാ
സ്വപ്രകാശൻ നീ വെച്ചു കുഴും.
നില്പിക്കാനുഭാഗങ്ങളും,
സർപ്പസാക്ഷിക്കാക്കുന്നപ്രത്യേകം,
കാലങ്ങളിലും മാറ്റമില്ലാതെ
ലീലചെയ്യുന്ന സത്യപ്രത്യേകം;
ബുധമ ചതുരാർ ദോഹികാണം മാ-
ബുധമബ്ലൂവു ദേവതിമാർ;
ഭാവത്രുമനു ഒപ്പ് സംഭന്ധി-
ത്താൻ പ്രത്യുക്തിജായാസ്പദിപ്പിച്ചു.
പാതിഗ്രൂഹം തങ്കളുടെ ചലന-
പാതിജിവനായും ദേവനിന്നു;
സ്വപ്പുല്പ്പണാക്കിത്താൻവേച്ചു
സച്ചിദാനന്ദമാസ്പദിപ്പാൻ.
പ്രാണനാമ! നിന്നാനന്നബിംബം
കാണാതെങ്കിനേ ജീവിക്കും താൻ.
പീഡിക്കുന്നുവെന്നും കുറഞ്ഞുവെന്നു-
നും യുദ്ധാര്ഥങ്ങൾ ശീളയാനം;

രാഥസപ്പർത്തിന്ന ദീപ്പമായോ
ദ്രോഹിപ്പാരനന്നിൽ നീണ്ടനിൽപ്പ്
നീണ്ണോരക്കാട്ടിൽ ചുറവിട്ടെമെന്ന
വേണ്ടണ്ണായെങ്ങു വൃഥതു ജോഡിക്കും!
വെന്നുവരുപ്പുണ്ടെങ്കിലും പാതയുണ്ടാൻ പെരും-
പാമ്പിൻവാകിക്കും പെട്ടപ്പോഴും;
കുളമ്പുബിന്നാഴിക്കുംകുമനി-
ക്കൊട്ടു നന്നാല്ലേന്നാത്തിട്ടാമോ
പാവഭാവേടൻ തേടി വരന്നാൻറു
പാപദേഹത്തെ മോചിപ്പിച്ചു!
ധന്മയഗ്രിതം മന്മതഗ്രാ
ജന്മമതിലും കാണായ്ക്കാൽ;
പാമരനായവേടൻ കാമഹാൻറു-
കോമരമായതായുള്ളുമോ?
അംഗലൈക്കിൽ കാരമെന്നാവേടക്കും;
ചൊല്ലാനാരാണിപ്പാവയാം ഞാൻ!!
നാമനില്ലാത്ത നാരിയെ കണ്ണാൻ-
പ്പുതുപ്പുതുഷൻ കാമിക്കില്ല;
ആരുരാത്രാണം ശീലിച്ചുവള്ളിം-
സാധുവേടൻറു മുഖ്യമുകൾ;
ഉള്ളികൾക്കുള്ള ചാപല്ലുമെന്ന
നിന്നുന്നിച്ചുണ്ടാൻനിന്നും, ചക്ഷു:—
നീള്ളിതെയൻനാമ! നെന്നെയ! നിന്നു

നീണ്ടും വാത്രത്തിൽ കണ്ണിച്ചുടായെ;
 വൈണ്ണവന്യം പോലെനാളുള്ള അക്കദേവാർക്ക്
 വൈണ്ണവിരായെ കരണ്ടും വൈഡനന്തരാൻ
 ധാവന്നപുന്നുവാഴിയേ! നിന്റെ-
 ജീവനാധികാരം തീന്ത്താഞ്ചെമി;
 എറുവമോക്കാനും ഹപജിലുകൾക്കും
 കൈവല്ലേക്കപ്പാനുമായി.

നീംസ്രൂഹനം നിന്റെ സന്നാഡിയിൽ
 ഒന്നപ്രസ്താതന്ത്രം പുണ്ഡരേമി;
 ഹാരതത്രം കൊണ്ടന്ത്രം ദഹനതിൽ
 സൈരസ്രൂപിയായും വാഴമാറായും.

നിന്റെ പ്രതിജ്ഞിവൈംഗ്രഹം ഒക്കെക്കാഞ്ചേരി-
 സ്ഥാപനിൽക്കും മക്കളിയും,
 സന്തൃപ്തികാശമാൻ യോഗമില്ലാത്ത
 സാഖാവിച്ചു, ക്രാന്തിമണ്ഡഭാഗം
 തന്ത്രസാത്രംപുന്നുപ്പാലേയെതിന്ത-
 മല്ലുത്തിക്കിനിന്നുമാണ്ണുനാ;
 പത്രങ്ങളിലംഗനഗരയിൽ സ്റ്റാന
 സിലിക്കാഞ്ചേരും വൈവുന്നതുണ്ട്.
 എന്നെന്നുകുറിക്കും താങ്കലെന്നുമു-
 രയുന്നുന്നു കേരള മീനയും-
 മെന്നായോബന്തതു ദ്വാരിക്കുണ്ട്.

നീലപാട്ടമിങ്ങന്നുകാരം
നാമ!നെന്തും! നീയില്ലാന്താൽ.

* * * * *

ഹണ്ണലിൽവിണ്ണ മുജിയോരേഞ്ചി
മിണ്ണനില്ലാനും പ്രാണനോടൊളി.

ആവഹ്നപുണ്ണമോഹിച്ചു കുഴം
ആവഹംവാങ്ങരാഞ്ചുണ്ണൻ മാത്രം.

നെറരികിയിൽത്തിങ്ങം തു വിയപ്പിക്കൽ
പറരിയ ചുണ്ണക്കന്തള്ളത്തോ;
ലോവമായ്‌കാണ്ണു. വീശ്രൂനണാമീ-
വാലമായതൻ മദം ദഡം.

ആരാന്നില്ലെന്നീച്ചാരഭന്നക്കോടി-
പോരമീയിരൻ ഭ്രമിപ്പേവൻ.

ശീതളതോയസേകത്താൽ ഒല്ലെല്ല
വോധംനൽകിയച്ചുംഗൾിലൻ
ആച്ചപസിപ്പിപ്പു ദേവിയേസാക്ഷാ-
ലാക്കുംഗൻ വിപ്രനായണന്താ?
ചെറരമ്പോലേ വാത്സല്യമേകാൻ
മററായമല്ലിമ്മുവാദനേന്നുണ്ട്;
കണ്ണിനന്നാമൻ താതനാഡിമൻ
നൗകിനിതനന കോണ്ണപോരാൻ
സദ്ദൈവുള്ളം വിട്ടയച്ചും
യന്നപുത്രഷനാണീമാന്നൻ.

—14—

മായുസ്തവിന്ദരക്കാരെ
കംഗിയായ് പുണ്യജീവിതാത്മഃ;
അവഗണഥാക്ഷിരേഖമീഹാദാധാ-
ഗംഗയിൽ സ്നാനംവേണംകിര്ത്താ-

• ८५ • ८० • १०

കിരാതചില്ലി നോം പതിപ്പിന്റെ

പ്രസ്താവന

പ്രതിരമ്മീയങ്ങളായ വസ്തുക്കളുടെ ഉർന്മാഖകൾക്കു നിൽക്കുന്ന ഒരു നില മനസ്സ് നോമത് അഭ്യൂതസമുദ്രത്തിൽ തുഴുകിപ്പോകുന്നു. പിന്നീട് ആവക രാജുക്കളുടെ പ്രത്യാഗസൗജ്യവത്തേയും സ്വപ്നാവമായുള്ളതേയും വിച്ചിനനം ചെയ്യും ഉടനടക്കം അവക്കു സംബന്ധിച്ചു നില എന്നിൽപ്പെട്ടുകൊണ്ടുനാണു വസ്തുക്കളേയോ വല്ല ഇതിഹാസങ്ങളേയോ കടന്നപിടിക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ട് രാഭോ വിമർശനത്രപങ്ങളായ തിരമാലകളിൽ ചാഞ്ചാടി കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയുംായി. ഈ ചാഞ്ചാടികളിൽ ഒരു വിനോദം മാത്രമാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടും. ആ വിനോദത്താട്ടകൂടി ധമ്മാധിഷ്ഠവിവേകസാമ്പത്ത്യവും മനസ്സുഖിക്കു അന്തിരമായ ഏനോടു ഒരു അപരിമിതഥായ ശക്തിയുടെ പ്രതിഫലവും നില ബുദ്ധിയിൽ തിളഞ്ഞിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വക പ്രതിജ്ഞങ്ങളായ മനോധർമ്മങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ‘ചിത്രങ്ങൾക്ക്’, വിശേഷിച്ചു ‘രവിവമ്മ’ ചിത്രങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേകശക്തിയുണ്ടെന്ന് പാമരമാക്കി ചോദ്യം സന്മതിക്കാതെ കഴിയുന്നതല്ല.

ചിത്രങ്ങന്തിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന ആവക മേഖലാവിലാസങ്ങളെ നോമത് കവിതയിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു.

‘ചുകാണിച്ചത്’ കവിതിലെക്കൽ ‘വെള്ള തന്ത്രാർഥ നാരാധി മേംഗാർ’ അവർക്കൾ ‘ഗ്രാമാധനം’ എന്ന ചിത്രത്തെ പ്ലാറി എഴുതിയ ‘കൈ ചിത്രം’ എന്ന വണ്ണത്തികൊണ്ടാണ്. ‘ചിത്രകാരനായ ആ മഹാസന്ധൂരൻറെ തുലികയും തുലി മഹാകവിയുടെ തുലികയും ദണ്ഡം ദന്തങ്ങൾ. പക്ഷേ ലോകാപകാരത്തിനുവേണ്ടി അന്തു ദണ്ഡപ്രകാരമായി ഉപയോഗിച്ചു എന്നുണ്ടോ. അതു എന്നും ദന്തങ്ങൾ യായ ആ രിതിയാണ് എന്നു തുലി ‘കിരാതലിപ്പി’ എന്ന ചിത്രവിമർശനത്തിനായി പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

‘പക്ഷീപ്രാണിക്കാരന്തിട്ടു
മക്കിക്കുട്ടം പരക്കംക്കാക്കിനെ’

എന്ന മാതിരിയിലാണ് എൻ്റെ തുതിയുടെ പ്രവാസം. ഇതിൽ ആള്ളും ‘കിരാത’ (കാട്ടാള) വേഷം ധരിച്ച അംഗീ പരമേഖരൻറെയും ‘ഭിസ്സി’ (കാട്ടാളിസ്സി) വേഷം ധരിച്ച അംഗീ പാർത്തിയുടെയും പ്രത്യംഗവർഗ്ഗനം ചെങ്കുയും ‘കിരാതം’ കമ്പയ സംക്ഷേപമായി അടക്കകയും ചെയ്യിരിക്കുന്നു.

കഴിഞ്ഞ രണ്ടുകാല്പന്നരംക്കു ദുഃഖാശി ഉണ്ടാക്കിവന്ന തുലി ‘കിരാതലിപ്പി’ വായനയിൽ അഭിരുചിയും ചില മാസു സാറ്റദയനാഡു ആവഞ്ഞത്തിനുനും സരിച്ചു തുപ്പാർഥ അച്ചടിപ്പാൻ കാരണമായി.

ഒന്നാംവാസിപ്പുകാഞ്ഞാലും,
കാവിജ്ഞൻ,
മുംസം ലംഗ് മും -ംനു. } }

ഗമ്പകാരൻ.

കിരാതലില്ലി

രൈ പിറ്റം

(മുള്ളഗാമാ ചീതി)

എന്നുന്നകാശതിച്ചിത്തിപടത്തിങ്കൽ
സദാവാഷമേകനാ മണിത്രം !!
വാന്തോയരാജിപോൽ ഗംഗീരമോ,നാന്ത്രം
കാന്തോപാഡാന്തവുലേവപോലേ
ചാരഹൃത്തില്ലാതാൻനാരിയിൽ പേക്കിനാ
നഭാരദാണ്ഡുമരും കാരണപ്പുവും,
വീരരസാക്കാണ്ട മുടിപേക്കാനോ-
പുരജകേസരിയാരാണാവോ?
വവിച്ചാഞ്ഞകുളം സന്ധ്യാകാലംപോലെ
ചെവുപിച്ചു വാഞ്ഞകാഞ്ഞത്തിങ്കൽ
അാംപിയയുംമട്ടിൽ തുനിലംവവ ശ്രൂക്കി
ധയിളിപ്പേതൽ വിളിഞ്ഞിക്കാണ്ടു.
വാംപരപ്പേരുന്നനെന്നരിയിൽ കണ്ണനൊ-
രവരപ്പേക്കം തിലകം കാണ്ണു;
ചെവുങ്ങിരമാന്നിരിക്കില്ലും ചില്ലികൾ-
കിന്നുമുണ്ടെറവും നോക്കംതുഡം
പീരഹസം കണ്ണിൽശാരാളിമനും

കാരണമാണരിൽ കാതലായി.
യീരതയോടും ചെരിഞ്ഞുള്ളനില്ലിനാൽ
നേരറിട്ടുകിന്നായ ത്രികാണ്ടം.
തിക്രാതൻചുഴിച്ചുശിനാങ്ങനില്ലുന-
ചെങ്കാണംപോലെകീവിരിന്തനെന്ന്
തക്കതിങ്ങമും ചുററിജ്ഞടയോള്ള-
സകലനംചെങ്ങു ചെന്വന്നതാടി.
രഭാക്ഷമാലയും വിദ്യുമമാലയും
ദ്രോച്ഛവബന്ധനിമാലകളിം;
ഭഭാവിഹീനതുണ്ണുക്കരുണ്ണനിപോ-
ലഭാഗം കണ്ണത്തിൽവാത്തിക്കാണ്ടം.
ദ്രോമാംഡ്രീരട്ടയായ് കോത്തായ
രഭാക്ഷംബരയാനുണ്ടുവെരു.
വിസ്താരമേഘന വക്ഷസ്ഥലത്തിങ-
ലുത്താണ്യവകുംഡി ചെയ്തീച്ചനു.
ഒപ്പണിരണ്ടുരചിപ്പമാംഡമത്തിൽ
കാണ്ണനാവക്കതിലിഷണമായ്.
പുണ്ണാനുലാക്കീട്ടു ദേഹമാം പാഡിന്മെ-
രുണ്ണനകാണ്ണനാതീതനൊന്നുണ്ടം.
വാലാലവരഭത്താണായ് മെജ്ജാലെപ്പുണ്ണലായ്
ചുംബവലം തോർവ്വളയുമായി.
'ആലംധരിച്ചുംഡിസ്തീലം വലംകരു-
പോലെ തൊനാക്കേ, യൈനുന്നുണ്ടി.

പാതയിൽ പാദിതാ ചുറ്റുന്ന
കത്തിജ്ഞപലിക്കുന്ന കാന്തിയോട്.
കത്തിപ്പിടിച്ചുള്ള വസ്തുതാശിനേത്
അത്രം മുള്ളിട്ടുന്നു.
കെല്ലാൻറിടങ്കരുതിൽ വർപ്പരിവയോന്ന്
കീഴുള്ളതാഴീപ്പിടിച്ചുനിൽക്കു.
നൽപ്പുവന്നുമുട്ടത്തിനേൽ പുലി-
ഞോൾപുടവചുററി ഓഗിയോട്
കെട്ടിച്ചുകിയരക്കട്ടം ഹോരിനായ്
പെട്ടു യാത്രപുരപ്പെട്ടപോൽ.
കെട്ടിയപെണ്ണിനേര പിന്നേനടക്കുന്ന-
യുള്ളനാരാണിവൻ കാട്ടാളുനോ?
അത്രതമത്രതം മറാതമല്ലിവൻ
മധുരംചുട്ടുള്ള ദേവദേവൻ.
സപ്പുതിപ്പത്രനാംഫൽമുന്നതനുടെ-
മപ്പുമടക്കവാൻ പോകയാവാം
കാട്ടാളനായ് തീനിന് ഭക്തനാർക്കാഡേഹം
കാട്ടാമാജ്ഞിശ്രദ്ധരനെന്നതോയം
വേട്ടാംകുള്ളിപ്പിശ്ശത്തെ നോക്കിട്ടിതാ!താനം
കാട്ടാളനാരിയായ് ഗൈരീഡേവി.
നെററിക്കനേർക്കുള്ളൻ കാന്തനാല്ലനീ
നോറുള്ള തീരുപ്പത്തിന്പണ്ട,

കറച്ചിടയാവാർത്തയൽ പാത്മനേ-
പ്രാരംഭവാനിന്നും ധരിച്ചുണ്ടോ.

രണ്ട് വട്ടമേഖം വേണ്ടിവന്നവെന്ന-
ങ്ങണ്ടിക്കാൻനായാണ് ദോധിച്ചുനോക്കുന്നോ?
വണ്ണണിഞ്ചും രണ്ട് മയിൽപ്പീലി-
കൊണ്ണണിയിച്ചതും ഷുദ്ധിയെ-
ഭർത്തുസ്യം പ്രേമഘും കൈവാസല്പുവും
പുകതംപ്പുരിക്കുന്ന വകുത്തനാലേ,
മുഖപുരിതരമുതം തുകിക്കൊണ്ണിശേഷതൻ-
ചിത്തംമയക്കുന്ന ചിറ്റപ്പിണി.

കാട്ടിയ്ക്കുവാംവെള്ളും പാദ്മിനിഡിപാർപ്പതിജ്ഞ
ശ്രൂതിതൻകാണ്ണനെ കൊണ്ടുപോവാൻ
നീട്ടിവലിക്കുന്ന പുണ്യിരിനേട്ടത്താൽ
തോട്ടികൊണ്ടാനെയെ പാപ്പാൻപോലെ
പച്ചക്കൽമാലയും വെള്ളക്കൽമാലയും
മെച്ചമാം കന്നിക്കുത്തമാലയും
കുറച്ചുകൊക്കമരച്ച ഗൃഹത്തിക്കൽ
നൽകേഡിയ്ക്കുന്നതിനേതിരിപ്പു.
പ്രീച്ചതൊംപതിച്ചുജ്ഞ നൽകകു-
ക്കാപ്പിട്ടമിനേണ്ടും തുക്കെകളിൽ,
ചെപ്പിടിവിലുന്നെങ്കാട്ടം മഹാഭേദി
ക്കപ്പിവളകളണിണ്ണിരിപ്പു.

തക്കത്തിരുമേന്തി തന്തക്കൽത്തിളങ്കിടം

കുമച്ചാരാളിപ്പട്ടവേല,
സപ്തംശങ്കരങ്കതന്നതീപ്പാനായോ
വൻകളിരേകം പുലർകാലമോ?

തൃണിരവുംവില്ലും കാനനായോത്താൻതനന
ക്രഷിബാധിയരപ്പെട്ടതൽ കയ്യിലേനി,
താജിതാമല്ലേ വലംകയ്യാൽമാർത്തതെ
കാണിച്ചുംകൊണ്ടുറപ്പാടായി.
അച്ചുതൻനാഞ്ചവൻമുമ്പായവിശ്രാംക്ഷം
എയുത്രമേകനാലിലയാണോർ;
വിച്ചുതിതടാതേരാർ വിശ്രദ്ധതിംനാക്കേയും
അക്കന്മമമാരിപ്പുവതിമാർ.

തനകൾംചെയ്യുന്ന നിമ്മലക്കമശ-

കമ്മഞ്ഞലേനോക്കീട്ടായവരെ;
നമയുംതിനയുംനൽകീണിപ്പുതി-
ച്ചിനയമുത്തികരക്കിളിളി
നല്ലോരപേശിച്ചും ഭജ്ഞരേമാനിച്ചു-
മല്ലോലംതുള്ളിന ഭജ്ഞനങ്ങൾ
ചൊല്ലാന്നാരിപ്പിവ്വുന്നതികളുക്കാണാ-
തല്ലോനഗിക്കനിതല്ലത്പ്പാടിൽ.

കണ്ണനേനിസിച്ചും കണ്ണനേവസിച്ചും
അണ്ണനേപേശിച്ചും മേവുകയായ;
കണ്ണകാണാത്തവന്നണ്ണിമാരോക്കേയും
മണ്ണിലടിഞ്ഞതിവണ്ണമല്ലോ.

എന്നുവിസ്തരത്തായ ഉണ്ടുവിശ്വാസത്താർക്ക്
ക്രാന്നംകെട്ടവണ്ണാതിക്കമിസ്ത്രിവാദം കാണ്ട;
ഉണ്ടിത്തിങ്കളിണ്ണിട്ടേന്നാൻ മാലവ-
പ്പുണ്ണിനോടൊത്തിരായാതുരായി.
കാലിണക്കവിട്ടു ലീനനായുജ്ഞാന
പൂഖിപ്പുണ്ട് ലീക്കിച്ചിത്തിരിക്കേന്നാനേ !
കാലനംകാലനായുജ്ഞി ഗ്രഹാനേ !
നീലക്കണ്ണു ! വിശാ ! വിശ്രദ്യാനേ !
നിന്നതിരുത്തുവട്ടിക്കുവകന്തായുത്തിന്-
കന്തികമാരനാധയന്തിയുണ്ണം,
പഞ്ചിയല്ലാതുജ്ഞി ദുഷ്യഡ്രിത്തും
ചെന്തിക്കുന്നായക്കുണ്ണു ! തന്മുരാനേ!
ശംഖു ! നീ പാത്രങ്ങോടൊന്നാക്കക്കാട്ടിയെ-
നാദവാ ! ധരിക്കവാനുസ്ഥിരതെ.
നിന്റുപ്പിയപന്നിയേക്കാണുന്നിതനുണ്ണാ
ഗംഭീരമല്ലോ നിന്റുവംകണ്ണാൽ.
വിണ്ണണിപ്പുണ്ണിപ്പുണ്ണിവാക്കിട്ടു സ്രൂപരഹ
തിണ്ണംതപാചൈത്യുംപാണിയുവനിൽ;
തുണ്ണപ്രസാദിയായുന്നിരാത്രാത്തുത്തു-
ക്കുണ്ണിക്കയ്ക്കാമുന്നിക്കത്തിക്കുണ്ണാനേ!
സ്ഥാണിവാമംഘാരാജുണ്ണിപ്പുപുണിയായ
കിണംരൈന്നു എഴുതുമോഹത്രാലെ;
ഉറഞ്ഞമുറക്കവുംതുള്ളിത്തഫലവെയ്യും

അധികാരി വായ്‌ത്തീംഗ്രേഡും പാണ്ഡിപുനം,
കോട്ടെക്കണ്ണാൻകോമാളവിനും
കാട്ടാതൈക്കണ്ണരുക്കാട്ടിം;
ആപ്പുനാംപൽതുനൻ വേട്ടയ്ക്കുതകംനിന്-
കാട്ടാളവേഷത്തെക്കുട്ടാക്കമോ!
നെററിച്ചിളിച്ചനിച്ചെററാണഭസിച്ചാൽ
ക്രാറന്നരുപിംഹംപോതുങ്കുനം;
എറാടമാടംപോരുകില്ലുനിപ്പ വാ-
ക്രാറക്കാരാണല്ലും പേരുകവഞാർ.
വില്ലുകലപ്പും നീ തെല്ലുണാണിച്ചാ-
ലെപ്പുമാതംമെത്തിരുദ്ദേശിക്കില്ലാ;
പല്ലാകടിച്ച കലക്കമേ ഗാണ്യിവം
വില്ലാളിവീരനടജമെന്നോ?
എന്നാക്കരമാണലെ! നീ ബാണാമൊന്നുംന്നാം
കാണാംവഞ്ഞന്തും ബാണവും.
ദ്രാണാരവേണ്ടി ഒപ്പെന്നുണ്ടിച്ചു-
രാണത്തു എന്തുപറ്റികാണനില്ലേ?
ടാണ്യവന്നില്ല താങ്ങരാട്ടാസംഗര-
താണ്യുഖതിന്റെ താല്ലുക്കെന്നാണെ.
വാണ്യവദാഹനതിലിപിപ്രേണഞ്ചാവെന്ന
റാണ്യിവംനേടിയേരുന്നെല്ലാവിരുന്ന്.
വാടാതിതുവിയാ കോള്ളിപിടിയിൽ
കാടായിക്രൂരിയ ഗംഭീരല്ലോ;

വാടവംകാട്ടിനി ടാടതക്കപ്പാനോ
വേടനായ് തിന്റെ തും വേദ്ധും എൻഡം!
അല്ലകിൽപാത്മാൻറെ വിന്റുപേരിക്കിപ്പാ-
നശ്ശേരുടക്കുന്ന മെല്ലവേനി!
ചൊല്ലും പാതുപതാസും ലഭിപ്പാനാ-
യല്ലജീപ്പതും കൈതാമുളി.
വാഴിപിടിച്ചെടുത്താകാട്ടു മുൻവനാ
യാദിവിഷതിനായ് ക്ഷീരംപോലെ;
പാതുപതമെന്ന ദിപ്രാസുമേകിയാ —
ലാതുക്കപ്പായം മട്ടിച്ചുവെക്കം.
മുജ്ജുമാംപുല്ലിക്കൽ തീക്കനാലഫേപ്പാല
യുംകവയത്തുല്ലാഞ്ഞാനേകിയാലോ;
വെക്കമെഡക്കമവരുന്നുമെന്നല്ല
ദിക്കക്കല്ലും ദഹിക്കമല്ലോ.
ആരുക്കുകാണ്ടുനി പോരംടിപ്പാത്മാൻറെ-
കായമനോബും കാണ്മാനാനോ?
മായാകിരാതനായ് പോവതുംകാങ്ങു -
തോയാകര! സാധ്യസന്നാനെമ!
വന്യനടിച്ചുകാണ്ടിവർക്കോൻനുന്നൻ
അവ്യാസിക്കാവിരക്കുവെന്നുംവാറി;
രുവയ്ക്കു കുറിവാരിത്തുകനമട്ടിലുായ് -
തന്യുരാനേതവ തോനുമല്ലോ.
ഒഴുംഡിയുല്ലതിക്കൽ കിട്ടംപുഹരാണെ -

കുടിയാംസ്യ ദശൻറ തല്ലിപ്പോൾ
വിഷ്വപ്പേണ! മൊരുത്തും വൃഥാവിരികൊണ്ട്
അപ്പുഭിാവേന നി നോക്കുമെല്ലാ.

അപ്പുഭായ് മെൻതുന്നു വില്ലോങ്ങിച്ചും കി-
നന്നുചുപ്പരിഞ്ഞായി അപ്പുംനോരം:
കട്ടിക്കരിച്ചിവനേം മനത്രുവിക്കേര-
കീട്ടിത്തലോട്ടുനമട്ടിയതോന്നം.

ഇപ്പുടിയല്ലാതെ ചൊല്ലടിക്കാരനും—
സപ്പുത്തിപ്പുതനിൽ കാട്ടിലോനീ?
ഇപ്പുരദാഹത്തിൽ കാട്ടിയജപ്പായും
മല്ലംനടപ്പും നി ഭാവിച്ചാലോ;
ചിയ്യുമാനേ! കിന്നൊസ്തമിച്ചീടുമോ
ത്രയ്യൽപ്പുതിയപതിയാം ലോകേന്ത്രപറി;
ഉല്ലാസ്യുഭേദം തീരപ്പും കിഞ്ഞായും—
മെല്ലുംമംബികക്കോമ്മയില്ലേ.
തിക്കൾത്തിന്ത്യിക്കൽ തുണില്ലാവവപ്പുാശ
രക്ഷക്കണ്ണക്കുളിക്കണ്ണാനേ!

ചക്കിക്കോംക്കായ് കാറാവനക്കാട്ടുനാ—
ഒക്കരി! ഗൈത്രി! ഇയിച്ചാജ്ഞാനി!
കാഞ്ഞികക്കാരനാഞ്ഞാഡനേകാട്ടവും—
നെന്നിതുജാതുകാണ്ടുനിന്നിൽ
ഞിന്തിത്വവും തിൽക്കുകാളിത്വവും ചാത്സല്ല-
എയിത്തിരക്കിട്ടുനോവേബി!

ദന്തികരടികൾകുടംകൊടുക്കാട്ടിൽ
ബന്ധിച്ചുപദ്ധേപ്പിയാശംപണ്ടി;
ചെത്തിഞ്ഞേപ്പും, ലവനിതിനാതപശിസ്തീര
മുതിതതിരക്കണ്ണാനിനെനാദേഹി!
അരുജാലൈയാണപ്പോക്കുന്ന് നിനക്കുമെന്തി
നീജാവരനില്ലെല്ലാം ചുംബിച്ചാലു.
ശാർഖപാണിതന്റെചജാതിക്കെന്നാംനി
താണാലവരേനില്ലെനമന്നതൊയം.
എത്തക്കിലും പാത്രമന്തരാൻറെമഹാഭാഗ്യം
ഒവതന്നുംപുണ്ടപ്പലിങ്കരാബല;
കൈകതവമില്ലാത്ത കാരണ്ണവീഡ്യുഷം
പെയ്തീടുന്നണാമെന്തി! നിന്മവേദി -
തുക്കണ്ണുനാകൊണ്ടം തുക്കെക്കെതതള്ളിക്കൊണ്ടാ
മാർത്തതക്കാട്ടുനാതനനിന്നനീ?
ചിരക്കുന്ന പാത്രമാൻറപാർപ്പനതിൽവച്ചുപ്പുണ്ട്
മുക്കണ്ണനെന്നതുചുഡ്യും എന്നെന്നാ.
മുജ്ജുംചാത്രം സം ദിന്താവുംകാണം കണ്വാൻ
വക്കാണംതങ്ങളും ശ്രദ്ധാംനുനാ.
തപ്പിലാലംമെമ്പനിനാജ്ഞാന്നംനെങ്ങാംപേപ്പും
നില്ലുംതങ്ങാംമാക്കിജ്ഞിയെയെന്തും.
പാടില്ലപാടില്ല'നോടിത്തട്ടുകൾവും
വാടിവനാജ്ഞാംനനവെച്ചുനേരിം;

കുടവൾക്കാലനാംനാമണ്ണറലാവത്തെ
കുടക്രൂട്ടനോക്കിവേദിക്കണ്ണി.
അംഗങ്ങളിൽക്കുംപാശത്തുംചൊന്നംസമാധാന —
മഴങ്ങത്രുംസംഗരംനില്ലാത്തരുപ്പാർഡി;
അംഗജാഹിങ്കുാധിനതനിലിവനേരും
ഒംഗമനാധാരുപ്പേ ഏന്നന്തണി.
തുമരയഴിപ്പാത്മഭാണമഴുതെയനി
പുമാരിയാക്കാൻശപിരത്യനാം.
ധീമാറിനില്ലാത്തപാണിയവനനേരം
കുമാരിയെരുട്ടം പുമാരിയാൽ.
'രാമ രാമ !! കൊള്ളാംസാമത്ര്യ'മെന്നനി
ഭീമസഹജന്നർബാണമല്ലാം,
താമസമന്നേ നശിപ്പാൻശപിക്കില്ല
ഹാ മടങ്കിടമോ വിശൻപാത്മൻ?
വയുറാംബാണത്തേനകാൻആമിച്ചതിൽ
മുന്തിരിതുംകുടെയില്ലെന്നാണെയാ!
ഓത്തിന്നപോകയുൽ മുന്തിരിയും —
ബുദ്ധിയുംകൈട്ടവനനായിപ്പോഡാണെയാ!
'മല്ലെക്കിൽക്കാണവുംവേശണ'നാല്ലുന്തമ്മൻനിന്ന്
വല്ലേൻതന്നെറ്റ തിങ്കേമനീയിൽ,
വില്ലുവലിച്ചേരുറംതല്ലേന്നാളഞ്ഞണാം
വല്ലായ്ക്കെന്തത്തുവോലാവതോ?

ମାରିଗଣଙ୍କାଣରିଯାରି ଜାତିପତନରେଣେ
କୋଠିକଲ୍ଲୋଟି ଧୂକଗାଳକଣିକାରୁ;
କରିବେଷାଦିକରେଣେ କାହାରେଣେଗୋଟିକୀଁ
ପେରିବିମୁଖରେଲୁ କରୁଥିଲୁହ.
ହୃଦୟରେମହାରାତ୍ମାଦ୍ଵୀପାଶମହିତ୍ୟ ତାଙ୍କ—
କିମ୍ବାଗାଂପ୍ରାତ୍ମକରେ ଯାଏନିତରେ,
ଯାହୁଶତହାକୀତରିକଷ୍ଟମରେଷ୍ଟରି!
ନିତ୍ୟଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ତର୍ଫରୁବାଟି!
ପାକାତିପୁରାଣ ପାତ୍ରପତାଙ୍ଗୁତରର
ପ୍ରାତିବିନିରତିକଣ୍ଠପ୍ରାଣିଫ୍ରେଣ୍ଟରି,
ରବୁକିରତେକଣିକ୍ଷେତ୍ରରେକାଳାଯିବ୍ୟକ୍ତ
ଲୋକିପିତାକ୍ଷେତ୍ର କରୁଥିଲୁହନେନ୍.....

ନୂ ୧ ୧ ଲୁ ୧

— ୩ —

പതിപ്പാവനനായ ക്രോധം

(പാഠ)

1. “സ്വരാജ്യപുര”ത്തിൽ ജഗത്തിന്റെ
സ്വരാജ്യമായി മനസ്സിലെവരുമെ!
ക്രാന്തികൾ! മീഡി! മുകളി! നിന്റ്—
ചരണപരിം കരാന്ത്രഭേദങ്ങളും!
2. ‘താനാ’ജാതികരം തൈദാർഷനാശനിഃചാരം
കരാന്തംപാടിരല്ലേന്നാതുന്നവാ! ചിലർക്ക്
താനാജാതിയെയും മിപ്പാനല്ലോ
വേണ്ടേണ്ടാലും! പണ്ണേപിരിന്നുകീ.
3. അന്യവിത്രപാസജാതമാംജാതികാം—
ബന്ധനം മന്ത്രരിതിനിന്നുകരുവാൻ;
ബന്ധനധികാരം മാതാവിത്രനിന്നല്ലോ
ബന്ധുരാംഗ! മുകളി! പിരിന്നുകീ.
4. അന്നകാരാഗ്രഹത്തിന്ത്രിന്നുഹന്തിം
യന്ത്ര ഓകിയതാതന്നകാണിച്ച—
വന്ത്രമാം തവവിത്രഹല്ലേരാ
ഇന്നമി‘സ്വരാജ്യവായുരിൽ’ മിന്നനു.
5. രാജവംശവും ഗ്രാഹാലവരംഭവും
വ്യാജമില്ലാതെ തുല്യമന്നാക്കിവാൻ

- അവകാശത്തികൾ ഇനിച്ചുനീ
ഗോകലങ്ങിയവളൻ്നില്ലെ ഗോവിഡ്
6. ഉടക്കില്ലുതപമില്ല; ഡാനൂത്തിൻ—
ധിക്ഷമില്ല. മരിമറിവില,
ഞതുമൊമ്മമാണകില്ല ഗോകലം
കൂതവരംലുന്നുഞ്ഞക്കണ്ടിപ്പിയം.
7. കോട്ടയമില്ല, കോരക്കളവുമില്ല
ദ്രോജ്വമാണമാനകാന്നില്ലകീള്ളു;
മാട്ടംജ്ഞനാ അഭിയില്ലപ്പോ
കേടാറേ! കളിച്ചുവള്ളുന്നീ.
8. താഴുതട്ടാണതാങ്ങംപ്രേമമേകിയോ—
ഓച്ചിംബന്ദ വിട്ടതോരംചെന്ന
കാച്ചപാലിനും, ഒത്തരിനും, നെഞ്ചിനും
വാച്ചുമൊഞ്ചാലിനനില്ലതുണ്ണു! നീ.
9. ശ്രാംനേനക്കാളിമരന്തപ്പിയം തവ
നാണജാതിയില്ലേന്നു തെളിയുന്നു.
ശ്രാംനേനനാധിശ്ച നിന്മന്യിന്ത്യസ്താപംക്ക
കാണഞ്ഞതെന്നകേരംക്കുന്നേരം കാർപ്പണ്ണു്
10. മുംതംകുണ്ട വിത്രാണിജാത്യത്വാക്ക്
നിമ്മമംഡയക്കുത്താകിയ;
നിമ്മലമ്മാരം സാധുക്കളിൽക്കാട്ടാ
നിമ്മധുരക്കണക്കൈവുംബണ്ടാ?

11. മേഖിനീപ്രേരം മുന്നമേതാദശതിക
യാദവാന്ത്യതിഞ്ചു വിള്ളുഡികൈ
ബ്രഹ്മാക്ഷവാന്തല്ലേഡോ നീക്കതിയ
ജാതകാധ്യത്രം ദേവകീനന്ദന!
12. ദാപനാരിഡാം ‘രാഹിണീ’ അിലഃല്ലാ
ആശിശല്ലഭദ്രദേവൻപിറന്നത്രം,
ആചിപതേ ദേവയപ്പുംജനാശലൻ
ശ്രേപതിക്കലഞ്ചുജുനാശില്ലേഡോ!
13. ദേവദിനാധന ദേപജ്ഞാജീവന്റെക്കവാൻ
ദോഡിതനാക്കി ജാതിപ്പിശാചിഡാർ
ജാതിക്കടപാൽത്തല്ലേഡോ ‘ദഗ്ഭി’ ധ-
ണാദിപ്പുഡായ! നിാനന്നിദിച്ചുത്രം.
14. ജാതിന്റുംഡു ദേപട്ടിച്ചു ദീപ്രംത-
ദേശാദിധിയായ ദൈവദർഭിഡൈവാൻ
ജാദവനാഡിലപ്രസ്തുചന്ദ്രാംഡേഹൻ-
പാതകിയക്രൂടിക്കൊണ്ടുപോന്നിലേഡോ!
15. കാലിമേച്ചുതിന്റുംഡുമാം നിഞ്ചു തു —
കാഡകഷകിയ തീത്തിന്തയല്ലേഡോ!
മാജാസ്യത്തിലപ്രാസനന്തരിക്കി —
നാവമിച്ചു വിള്ളുഡുരാക്ക്‌മനാവർ.
16. ജാതിനോക്കിയസ്ത്രി വാക്കെത്തു ഡാ-
നോതിയന്നുംഡിച്ചു ചാലന്ത്സാങ്കിയ-
പുതമാകിന ചാപ്പുംജീവിപോലെ
ശ്രദ്ധാവന! നീക്കവയേററില്ലേ!

17. കാലതുപമാംനിൻചക്രമദ്ദിശ -
പാലനേകിയദാതാക്കൾ വധമല്ല -
ആസുരസപ്താവത്തെക്കറി, സ-
പ്രാസന്നയേ പക്രമ്മകമാത്രമാം.
18. സർജാതിസമത്വം ഏഴുകിപ്പാണ്
നിർവ്വിവാദമാല്ലെന്നെഴുവാരങ്ങയേ
വിശ്രംജിവനായ് കണ്ണസ്തിച്ചില്ല
വിസ്മയിച്ചുന്ന ഭീഷ്മൻ മഹാശയൻ.
19. ഭാരതക്കു പാടിതെന്നുന്നാരും
സാഹമാം സർജാതിസമത്വപരമേ!
മുക്ഷവത്തിപ്പറവണ്ണായ മക്കളിൽ
മുപ്പുനല്ലേയോ വ്യാസൻ ഇനീശ്യൻ.
20. വാസുദേവ! ഭോനം മഹാകവി -
വ്യാസനം ഒഞ്ചേമാനന്നു നിണ്ണിയം,
മഞ്ചേരുക്കമയുള്ളുവയ്ക്കുന്നേ
വീണ്ടുംകാരംവാനവരിണ്ണില്ലെന്നു.
21. ധ്രൂതരാജും, പാണ്ഡവും, ഗൃഗശശം
സുകരൂപവർ മനാവരണക്കില്ലം;
സ്രൂപദയാനിയാംഖകില്ലം, ഗൃഗശശം
പുതനായ വിച്ഛരണ ഭാതാവേ.
22. സഹഭാജനം മുഖായകാർത്തണിൽ
വഹിപ്പിച്ചില്ല സോദരസാധ്യമല്ല
മന! സ്രൂപൻ വിച്ഛരണവള്ളുത്തിൽ
കനിശ്ചേവി വസിച്ചില്ലെന്ന ചീരം!

23. നിന്തിയവടിക്കെത്തച്ചിന്തകി
ഒന്നുംവായ വിഴിരൻറെ ഭക്ഷണം,
സന്ധ്യക്കേപ്പുര! നിന്മായതുമുല-
മന്യനങ്ങന്നെപ്പുഴിച്ചില്ല?
24. ക്ഷീണമില്ലാതെയും ജഗത്തിനം—
താണമേകനാ നിൽക്കയാജായവി;
താണാജാതിയല്ലോ നിരന്മം
വിശ്വാഴകനാ നിത്രാ ലേഖാനേ;
25. വേണ്ടഗാനംകണക്കിനേ നീ ജഗർ—
പ്രാണിവച്ചും സമയും കേരംക്കാവേ;
സന്ത്വനഞ്ചാതുസാക്ഷിയം “ഗീത”യേ
നിന്തുച്ചിച്ചില്ല ജാതിനന്നാക്കവാൻ.
26. ഗീതകിൽവോൻ റൂക്ഷദാക്കിടന
ചംതുച്ചർണ്ണം നടപ്പിൽവരത്തുവാൻ,
പുതമാനസരതുമഹാത്മാക്കലം
ജാതരാധിതു ഭാരതത്തുമികിൽ.
27. ക്ഷേവതശല! നീതന്നു വന്നില്ലെ
ബുദ്ധനാല്ലീണിട്ടും കാരണ്ണവിനുവാൻ
സുഖ്യതിശാതമഹിംസാനുത്തരില—
നൊത്രമുഖമാല്ലെന്നിതു ജാതീകരം.
28. മുഡത്തുകാണട കാലപ്പുഴക്കത്താർ
കാട്ടേക്കുന്ന നൈവാള്ള് ഓരോ

எழுதலையாக “நடித்துத் தீ” கூவான்
அடக்குத்தெவான்று வோன்னை.

29. பக்ஷியானை, மூர்க்கானை, ஒள்ளுமல
கால்க்கணாம் மன்றுராஜ்ஞானேவீகரி
வள்ளுகியம் முனகம்ஜநுமாம்—
வள்ளுக்குப்பதித்தொத்தைக்கிணை;
30. அதூரமதன் பாரவுறுவாசி—
வெதுவள்ளுக்குரைவள்ளுக்குதாராஞ்
பிதுக்குயில்லவள்ளுக்குதாக்கூபான்
ஸப்பிதாழுலமாது குலவித்து.
31. பக்கிலுமானி விளைகே வள்ளுக்கும்
ஸக்ரங்குக்குலங்குத்து குலங்கும்
பக்குக்குக்கும் வெளான்குத்தீகாங்
“கேங்”காயுவதித்து வோன்.
32. “பூரம்புது”, “ஒப்புச்சுறும்”, வே-
காம்மிதமாய் ‘கீதயும்’ கைநான்
விழுதித்து நின்குத்தப்பதிவென்னாம்
மன்றுரைஸ்துமத்துராஜ்ஞிதவான்
33. அதுவாவான் கைநான் அணாநமாம-
ஞுல்லுப்புமாகும்குத் தலீக்குவே;
ஸாமுமேந்தாதாஜநாமியாம்—
கேநாததில்துல்லியை வெநுமே.

—എൻ—

34. ഭ്രകാളിവിളയാട്ടം ക്ഷേത്രത്തിൽ
ക്ഷുദ്രമായപിശാചിന്റെ രൂതമോ!
ശക്രകൾ പരിഗ്രാലുമുതിയിൽ
ശക്രയക്കുന്നതിന്റെ വൈവാദി!
35. വൈശ്വാവമതസ്ഥാപകൻ, തൃഷ്ണ! നിങ്ങൾ-
വൈഭവജ്ഞസ്തർ എന്തു “രാമാനാജ്”ന്റ്
എത്രക്കുതു വിഗ്രഹിക്കുന്നാജി-
ലുലരിച്ചിത്തഃകുത്തജ്ഞാതിയേ.
36. അഹ്ന്യതാ! നിന്റെ നാമഗ്രാവണ്ണത്തിൽ
ശ്വർ പ്രത്യേകിന്ന ദക്ഷതകലപോതൈക്കു
പ്രുമഹിക്കപ്പെൻ ശ്രീ “തൃഷ്ണരേചത്രു”ന്റ്
കാണജാതിവയ്യുലരിച്ചിലഭ്യോ!
37. “ഗ്രൗഢനാനാക്ഷ്” മുവാം മഹാനായം
കരണാകലപമിന്നാസിരത്തേപോർ
ഒരബ്യത്രമാം ചുംഗ്രൂപ്പായചീ-
ഡാരതസരസ്സികലകറിയോർ.
38. പുതമായ സനാതനധന്തത്തിൽ
നേതനമായ ജ്ഞാതിക്കരേച്ഛ്വാൻ;
ശ്രീ “ഭയാനാജ്” “നാത്രസമാജമാം”
പാതയോന്ന പത്രത്തായ് ചമച്ചിശ്ചേ!
39. അതു മഹാനാക്ഷം ശേഷം മഹിതിലേ
താമസാംശേഖ്യമക്കിടവാൻ;

എംബാള! ഭവാൻതാൻ നബയുഗം
“ബാമതുല്ലീ”നായ് വന്നരചിച്ചിട്ടുണ്ട്?

40. ക്രക്കുവമത, മിസ്റ്റും മതമതു-
മാസ്തിക്രൂട്ടിക്കണ്ണ് “സ്രൂപാധമൻ
വാസ്തവത്തിൽ സന്നാതനമാം മതം
വാത്ത് മണ്ഡവിഭാഗമായ് വെച്ചില്ലോ!
41. പാരിലുള്ള “ദരിദ്രനാരാധൻ”-
നാരിലെന്നമലിനത മഹാശാഖൻ;
“ഭാരതാ”ഉം മകനാം നരരാജ്യാ
ശ്രീവിഞ്ഞനു ശ്രീ “വിവേകാനന്ദ്”ന്
42. കാരണ്ണ കലൻ ശ്രീ വിവേകാനന്ദൻ
പ്രാരംഭിച്ചും രാധയിരുത്താലുംനോ;
പുരിപ്പിക്കവാൻ “ഗാന്ധി” മഹാത്മജി
പ്രേരിതനായിനിന്നാൻ ഭവാനെ!
43. പണ്ടുപണ്ടത്തുറക്കാലത്തെ -
അണ്ണാവൈന താൻകേരിക്കു തപഃഫലം
വിഞ്ചനിനിതാ ചിത്രം നിരാഹാരം -
പുണ്ണിനീമഹാത്മജി കാൺപിള്ള.
44. അപ്പംമായ തപഃഫലസില്പിയും,
കാഷ്ഠികമായ സമ്പത്സൗല്യിയും,
അപ്പംവം, സർവ്വസൗത്രവും ചെന്ന്-
സാർദ്രമായിരുന്നാലോ തുരയുഗം.

45. പ്രേമജീവൻ സ്ഥിരയുഗത്തിന്റെ
യാമം ശാകമരങ്ങാടുത്തിനെ
താമസാന്ധ്യമകരിച്ചത്തുണ്ടിപ്പു
ശ്രീമഹാത്മജിപ്പുണ്ണ സത്യാഗ്രഹം.
46. എത്തനാ “മനാസുക്തി” ഫോറത്താൽ
“ശീത” തിരഞ്ഞെടുത്തു വെള്ളിവാക്കി;
പുതമാക്കി “ഹരിജന” നാമത്താൽ
നാമന്തരാന്വിയധ്യക്ഷതവർഗ്ഗത്തെ
47. മാനുക്കിമാങ്ങം അപ്പില്ലതിക്കുന്ന-
മാധവ! തവക്കേതുതിഭലവാൻ;
മാനസികമം സംസ്കാരത്തിനാൽ
മാനവച്ചു നന്നിവിളിക്കുപ്പാഴം.
48. അതു സംസ്കാരത്തുണ്ടികലന്നവ-
രംഗത്തുണ്ടായയാളുതവായ്ക്കിൽ;-
“നാഡ്” ഹന്നപാതം “വിദിബേം” -
അനീവിഡേന കണ്ണില്ലോഹാപുരം.
49. അതാഴാനാം “വരദചീ” ക്കിങ്ക പ-
ണ്ണന്തു ഇയാം “പരച്ചി” അഖ്യായോ
“പരതിരിക്കല്” ദശായ്മച്ചികം
പിന്നിരിയതെ നിന്നിലേക്കത്തിയോൻ.
50. “പാക്കനാ” യെട സംസ്കാരത്തുണ്ടിയി-
“നൃക്ക്” ചെയ്യുന്ന വിപ്രവിൽക്കാണുമാ!

ഉടക്കയും ജപാമാക്കയും സംസ്കാര-

മാർത്തുമക്കില്ല, സന്ന്മാരമുത്തമം.

51. ക്ലൂപ്പു ഇന്ത്രൈട്ടേറ്റർ‌ലേ
നല്ലിസംസ്കാരം തൈപ്പിക്കുമ്പാവു.
വല്ലവിജനവല്ല! തൈപ്പിക്കം
വല്ലമാർത്തിനായ് തന്റെമേ!
52. എത്തകാലമായ് തൈപ്പിള്ളിയുതൽ
ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതുല്ല! ശ്രദ്ധാനേ!
കഴുചെ! മൻസ് റണ്ടുക്കുക ജീവിതം
ചട്ടിയക്കാളിം മോഹമായല്ലേയാ!
53. ഡാറിഡാരിഡിത്യനിന്ന ഭവാന്തപഞ്ച-
പ്രാരകതയുയർന്നിയപോലവു;
പാശ്ചാജംഭാഗിയിൽനിന്നിക്കേരളം
മാർത്ത് പണ്ടയർത്തിയപോലവു,
54. പതിനേരങ്ങളുംഡിപ്പിടിവാൻ
പതിക്കാനുന്ന മഹാത്മജിതനന്നി.
പാലിവായ് തൈപ്പിള്ളി കൊത്തിപോരാണം
പതിനാലുവരുന്നാഡ ശ്രദ്ധാനേ!

കെ. എം. വാസു അനുംത് മൂദ്രം,

അനാറ്റി മരന്ന കച്ചവടം,

പിലാക്രമം, തലഘോരി.

(Prepared under the special supervision of K. M. Madhavan,
Registered Medical Practitioner in Ayurvedic.)

— :-

ആയുർവ്വശാസ്ത്രവിക്കണ്ണസരിച്ച പരിഗുലു
മായിട്ടിട്ടാക്കിയ തെലഭാരം ദ്രാവകങ്ങൾ, ശുചിപ്പകൾ,
എല്ലാ, കഴുപ് മുതലായ എല്ലാ ശാഷ്യങ്ങളും, മാത്രമല്ല
എല്ലാ അനാറ്റിക്കൾക്കും, മേൽമരന്നകളും, പച്ചമര
നീകളും ഇവിടെ മിത്തം മാഞ്ചിനേൽ വില്ലനകൾ
തെള്ളാണെന്ന്.

കെ. എം. വാസു അനുംത് മൂദ്രം,
പിലാക്രമം, തലഘോരി.

ധനപത്രരീസഭനം

വൈദ്യർ പി. ചാത്രക്കട്ടിന്നും വർക്കുടെ മേൽ
സോറ്റിൽ റബിൻവേസ്റ്റുപ്പന് സചിപം ഉണ്ടായിരുന്ന
ധനപത്രരീസഭനം (വൈദ്യരാല) ആ സ്ഥലം മാറ്റി
പോലീസ്റ്റ് ഫൌജിസ്സുന്ന കിഴക്കെ ജോരിൽ രണ്ടാംത് ഉരു
ഖാടനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വൃംഢാ, തായർ ഇം ദിവസങ്ങൾ
ഒരു വൈദ്യരെ കാണുമാനം മരന്നുകൾ വാങ്ങിവാനാം
പോകുന്ന രോഗികൾ തുനിശ്ചലിൽ മേപ്പടി സ്ഥലത്തു
പോകുണ്ടാണെന്ന് തുനിനാൽ അറിയിക്കുന്നു.

പ്രാബല്യം,
എം. കെ. കാത്രിക്കല്ലുകരപ്പ്.

Registered. No. M. 4173. June 1941.

മഹാകവിക്കുമത്തിന്റെയും

ചുമ്പികരായ പണ്ണിതകവികളുടെയും കവനങ്ങൾ പ്രതി
മാസം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഒരു പ്രസാദം പലവിശിഷ്ട
ഗഭുപദ്ധതികൾ വാഹിച്ചുറിവാനുള്ള സുവർണ്ണവസരം
ഉടനെ വരിക്കാരായിചേരുവിൻ!

വരീസംസ്കൃത (മുൻകുർ) വംശത്തിൽ കു 3—0—0
ഇന്ത്യക്ക് പുനരും. കു 4 0 0

ഇതുവരെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച എല്ലാ പ്രസൂക്കങ്ങളും
വില്ലുന്നക്ക് തെള്ളാരംബി.

കെ. കെ. നാരായണക്കരപ്പ്.

പ്രസാധകൻ,

കെ. കെ. സാഹിത്യസമിച്ചയം,
തലഭേദം.

ശ്രീമാൻ വി. പി. കൗൺസില്ലപ്പാത്മവാരം ഗണിച്ചുനാക്കിയ
ഉത്തരമലയുള്ളപ്പെണ്ണാംഗം പലവിധത്തിലും നഘട്ട സവിശേഷങ്ങളായ
ആലോചനയും അഭിനാശനങ്ങളും, അഫ്മീഷനാഡ് കേരളത്തിൽ ഒക്സിജൻ
ത്രഞ്ചം കൗണ്ടറാഹിവമായ ഗണനാത്തിൽ കാണ്ടിവരുന്ന വൃത്ത്രാസങ്ങൾ
കൊണ്ടുള്ള വികസനത്തോള പരിഹാരിക്കുന്നവിധം ഉത്തരകേരളത്തിന്
ആര്യത്വക്കും ശ്വാസക്കും നീംവയിൽ ഗണിച്ചുനാക്കിയ ഇംഗ്ലീഷ്
ഗം ഇംഗ്ലീഷ് ഏററവും അതുന്നുകൂട്ടും ഉപയോഗപ്രാധാന്യം
ഒന്നുംഡാത്തിൽനിന്നിരുന്നുന്നതായ ഇതാവിക്കയങ്ങളും ഇതിൽ സ
മ മുമ്മായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇതിന്റെ ഉപയോഗത്തെ അധികരി
പ്പിക്കുന്നു. ശ്രീകൗൺസില്ലപ്പാത്മ ബാഥ്രംബുപരമായ സം
ത്രമങ്ങൾക്ക് എന്ന് വിശയമാണംസിക്കുന്നു.

എന്ന്,

കുമത്തു് കന്നു് ഇരു് നാരായണക്കരപ്പ്.

